

undgaaes, at der bliver en Splid og Adspaltelse, en Standsning og Hindring, idet Colonierne ikke have det samme fælles Grundlag for alle Anliggender, som vi have hjemme, saa at Anliggenderne efter deres specielle Art dele sig, men det Hele dog udgjør eet Complex, der er lagt paa et ganske andet Grundlag, der er været sammen om en ganske anden individuel Kjerne for det hele Liv og alle Anliggenderne, og de kunne derfor ikke saaledes sondres, at man kan sige: den hele Omsorg for, at Colonien kan prosperere, at den conserveres, at den bestyres paa en Maade, som den danske Stat, der har Overhøihedsretten derover, kan være bekendt, skal ligge hos Rigsraadet, men Omsorgen for alle enkelte Anliggender skal være hos Rigsdagen. Det vil ikke kunne stee, uden at der derved opstaaer stor Besværlighed. Men Sagen viser sig jo tydeligere ved et andet Punkt, der ikke findes i Lovforslaget, som det nu foreligger, men som vi meget godt kjende. Da Lovforslaget nemlig var til anden Behandling i det andet Thing, fandtes der heri en Paragraph, som indeholdt, at de særlige vestindiske Anliggender skulde behandles af Kongerigets vedkommende Ministerier, og denne Paragraph gik ud, men ikke paa Grund af en Aerkjendelse af, at dens Indhold var uehdigt; tværtimod, Indenrigsministeren erkjendte, at, som Sagen nu een gang var taget — thi jeg bekæmper ikke Indenrigsministeren personligt, han har søiet sig efter de Forhold, han ansaae for uovervindelige, — saa maatte denne Paragraph være en nødvendig Conseqvens; han tiltraadte altsaa Paragraphens Tanke. Men deri ligger altsaa, at ogsaa her hjemme maa Coloniernes Centralbestyrelse opløses, og de vestindiske Autoriteter, navnlig Gouverneuren, maae komme til at staae i Forhold til de enkelte Ministerier her. Vil man sige, at det dog ikke har Meget at betyde, saa maa man dog ialfald erkjende, at det ganske vist vil besværliggjøre Forretningsgangen og lede til Langsomhed og Vanskeligheder. Man kommer derved til en Adspaltelse, som vi ikke kjendte før 1848. Saa vidt jeg veed, skjøndt jeg ikke er saa nøie bekendt med disse Forhold, vare dengang Anliggenderne i Vestindien ikke saaledes directe

henlagte under de forskellige danske Collegier; men de vare samlede under det ene Collegium, Generaltoldkammeret, som da i Sager, der ikke henhørte strengt under dette, søgte Oplysninger hos de andre Collegier. Det Enkelte tilstaaer jeg, at jeg ikke nøie kjender. Men der vilde altsaa opstaae en saadan Fordeling af Sagerne, at f. Ex. Justitsministeriet fik mere directe at gjøre med Politiforanstaltninger og Sligt i Colonierne, hvilket vilde være saameget vanskeliggjort, som Politiet der ikke kan antage den reent rettlige Character eller behandles efter de Normer, som herhjemme, men ganske anderledes maa smelte sammen med den høieste Militair-Myndighed. Det troer jeg er saa klart, at man ikke behøver at gaae ind i Enkelthederne for at see, at denne hele Form er uehdigt. Vi have allerede en Landsdeel, der igjennem et fælles Departement forter under de forskellige Ministerier; det er Island, der har sin Bestyrelse under et bestemt Departement, hvorfra der gaaer Referater til alle de enkelte Ministerier. Allerede der føles Vanskeligheden ganske vist, men der er Forhold, som gjøre, at Island ligger os nærmere, og den islandiske Administration er større og mere omfattende, saa at man har mere Opfordring til at gaae ind derpaa og gjøre sig bekendt dermed. Derimod troer jeg, at i Vestindien er alt det Danske saa smaat og den hele Administration saa indskrænket og concentreret, at det vistnok vilde være meget uehdigt at gaae ind paa Fordringer, som vilde føre til, at den opløses paa denne Maade. Jeg troer, at, hvortledes man end vender Sagen, vil man tilstødt komme tilbage til den Tanke, som var udtalt i Regjeringens oprindelige Forslag. Jeg veed ikke, om man ikke kunde have omgaaet det, om man ikke i Formen, hvorunder det forelagdes, kunde have betaget det nogle af de skarpe Kanter, hvormed det stødte et andet Things Følelser; men jeg troer, at det er meget uehdigt, at man for Diebliffet har opgivet Tanken ligeoverfor Rigsdagen, uden at vi vide, at Regjeringen har opgivet denne Tanke i det Hele. Jeg for min Deel vilde, skjøndt jeg ikke er villig til at opgive noget af den egentlige danske Landsdeels Rettigheder, beklage, om man ikke i dette Punkt